

Odborný posudek

č. 212/2015

v souladu s § 11 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší
a podle přílohy č. 13 k Vyhlášce č. 415/2012 Sb.

zpracovaný v souvislosti se

**Žádostí o vydání rozhodnutí k vydání závazného stanoviska ke
změně stavby stacionárního zdroje dle § 11 odst. 2 písm. c) zákona
č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, v platném znění
k akci**

**„ČOV II Mladá Boleslav -
rekonstrukce vyhnívacích nádrží“**

Zadavatel posudku

Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav, a.s.
Čechova 1151
293 22 Mladá Boleslav
IČ: 46356983

Zpracovatel posudku

Ing. Vladimír Neužil, CSc.

duben 2015, Praha

Obsah

1. Určení posudku	3
1.1 Zadavatel posudku.....	3
1.2 Zpracovatel posudku	3
1.3 Důvod, proč byl posudek zpracován	3
2. Obecné údaje	4
2.1 Identifikační údaje.....	4
2.1.1 Název provozovny, ve které jsou zdroje umístěny.....	4
2.1.2 Adresa provozovny, ve které je zařízení umístěno.....	4
2.1.3 Identifikační číslo provozovny přidělené ISPOP a ÚTJ, vč. parcelních čísel.....	4
2.1.4 Provozovatel.....	4
2.1.5 IČ provozovatele	4
2.1.6 Lokalizace provozovny	4
2.2 Zařazení stacionárního zdroje dle přílohy č. 2 zákona.....	5
2.3 Podklady pro zpracování odborného posudku	5
3. Popis stacionárního zdroje a jeho provozu.....	6
3.1 Skladba zdroje znečišťování ovzduší	6
3.2 Specifikace změny stavby a její zdůvodnění.....	7
3.4 Předpokládaný průběh rekonstrukce	8
3.5 Provozní hodiny, spotřeby paliv a emise zdroje.....	8
3.6 Referenční zařízení.....	8
4. Emisní charakteristika zdroje	8
4.1 Množství znečišťujících látek emitovaných ze stacionárního zdroje.....	9
4.1.1 Stav před rekonstrukcí.....	9
4.1.2 Stav po rekonstrukci	10
4.2 Emisní limity a technické podmínky provozu.....	10
4.3 Zjišťování úrovně znečišťování	10
5. Zhodnocení úrovně znečištění ovzduší	10
5.1 Vliv zdroje na úroveň znečištění ovzduší v lokalitě	11
5.3 Porovnání s ostatními stacionárními zdroji, které mají vliv na předmětnou lokalitu	11
5.4 Posouzení splnění požadavků vyplývajících z programů ke zlepšení kvality ovzduší	11
6. Závěr a doporučení podmínek provozu.....	12

1. Určení posudku

1.1 Zadavatel posudku

Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav, a.s.

Čechova 1151, 293 22 Mladá Boleslav

IČ: 46356983

zastoupený společností

Sweco Hydroprojekt a.s.

Táborská 31, 140 16 Praha 4

IČ : 26475081

1.2 Zpracovatel posudku

Ing. Vladimír Neužil, CSc.

KONEKO marketing, spol. s r.o.

Sojovická 2

197 00 Praha 9 – Kbely

telefon/fax: 266 032 471

mobilní telefon: 736 677 415

mail: neuzil@c-mail.cz

Osvědčení o autorizaci vydáno rozhodnutím MŽP č.j. 2787/82008/1B dne 15.10.2008; kopie rozhodnutí o vydání autorizace je uvedena v příloze posudku.

Podpis osoby oprávněné jednat za autorizovanou osobu .....

Razítko autorizované osoby:

Datum zpracování posudku: **29. dubna 2015**

1.3 Důvod, proč byl posudek zpracován

Posudek je zpracován v souladu s ustanovením § 11 odst. 8 zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší (dále jen zákon) k řízení o vydání závazného stanoviska podle odstavce 2 písm. c) ke změně stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu.

Předmětem posouzení je rekonstrukce vík (zaklopení) vyhnívacích nádrží VN1 a VN2 pro čistírenský kal a vývin bioplynu. Nádrže jsou umístěny v Čistírně odpadních vod II - Podlázky, kterou provozuje společnost Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav, a.s.

Cílem posudku je ověření, zda se navržená rekonstrukce jeví jako účelná, zda při rekonstrukci nebude docházet ke zvýšeným emisím do ovzduší, zda provozem zdroje po jeho rekonstrukci nedojde ke změně jeho vlivu na kvalitu ovzduší a zda bude zdroj schopen plnit podmínky provozu vyplývající ze zákona o ochraně ovzduší a konečně doporučit orgánům činným v ochraně ovzduší postup při vydání závazného stanoviska ke změně stavby stacionárního zdroje.

Posudek je určen pro Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor životního prostředí a zemědělství.

2. Obecné údaje

2.1 Identifikační údaje

2.1.1 Název provozovny, ve které jsou zdroje umístěny

Vodovody a kanalizace MB - ČOV II Podlázky

2.1.2 Adresa provozovny, ve které je zařízení umístěno

Podlázky
293 01 Mladá Boleslav

2.1.3 Identifikační číslo provozovny přidělené ISPOP a ÚTJ, vč. parcelních čísel

IČP: 211501312

Katastrální území: Podlázky [ÚTJ 900125]

Parcelní číslo pozemku, kde jsou umístěny vyhnívací nádrže: 895/48

2.1.4 Provozovatel

Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav, a.s.

Čechova 1151

293 22 Mladá Boleslav

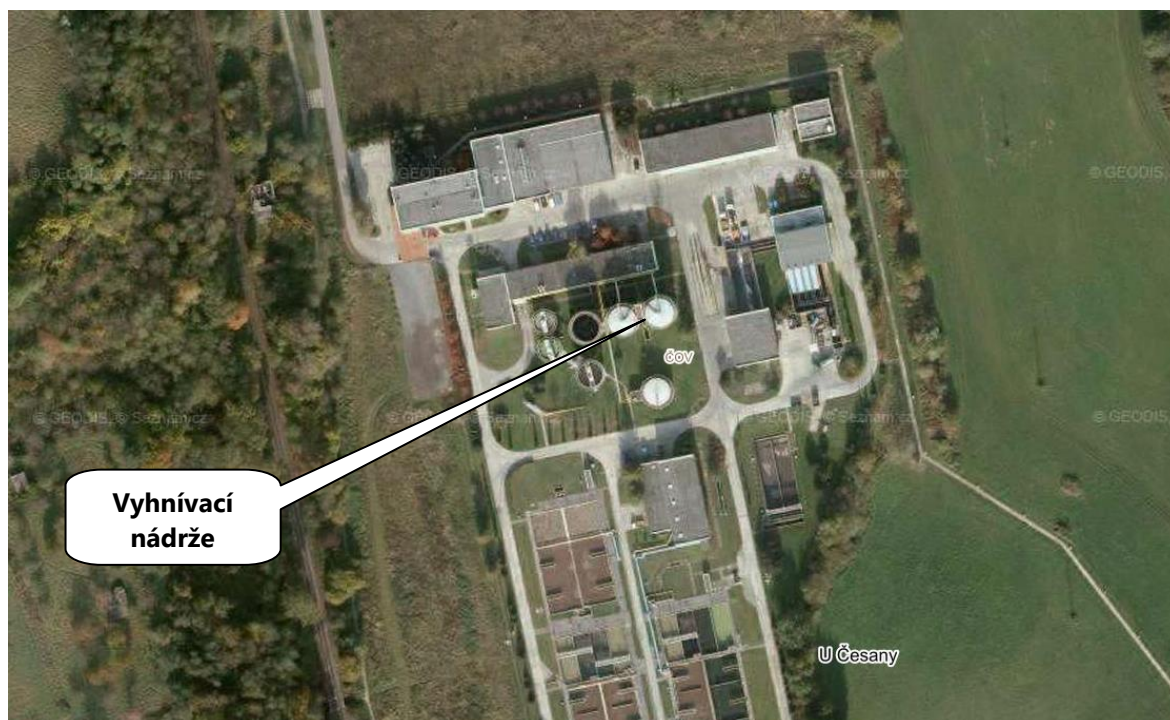
2.1.5 IČ provozovatele

46356983

2.1.6 Lokalizace provozovny

Umístění zdroje a lokalizace vyhnívacích nádrží

2.2 Zařazení stacionárního zdroje dle přílohy č. 2 zákona

Stacionární zdroj umístěný v provozovně je zařazen dle povolení provozu vydaného Krajským úřadem Středočeského kraje pod spisovou zn. SZ-107667/2014/KUSK/4 ze dne 6. 8. 2014 jako „Čistírny odpadních vod s projektovanou kapacitou pro 10 000 a více ekvivalentních obyvatel“ jako vyjmenovaný zdroj dle kódu 2.7., přílohy č. 2 zákona o ochraně ovzduší. Zdroj je definován jako ČOV (kapacita 50 367 EO), který musí plnit technickou podmínku stanovenou v příloze č. 8 vyhlášky č. 415/2012 Sb., bod 1.5.

2.3 Podklady pro zpracování odborného posudku

Pro zpracování posudku byly poskytnuty tyto podklady:

- Sweco Hydroprojekt a.s.: Průvodní a technická zpráva „Mladá Boleslav ČOV II, rekonstrukce VN“, Projektová dokumentace pro vydání stavebního povolení, duben 2015
- VaK Mladá Boleslav, a.s.: Provozní evidence zdroje znečišťování ovzduší, říjen 2014
- VaK Mladá Boleslav, a.s.: Souhrnná provozní evidence za roky 2012, 2013 a 2014
- VaK Mladá Boleslav, a.s.: Zpráva o havárii na zdroji znečišťování ovzduší, Poškození vrchlíku u VN1 a VN2 (ztráta plynotěsnosti), únor 2015
- Krajský úřad Středočeského kraje: Rozhodnutí, spis. zn.: SZ-107667/2014/KUSK/4, jímž se vydává povolení podle 11, odst. 2, písm. d) zákona o ochraně ovzduší k provozu zdroje znečišťování ovzduší „Čistírna odpadních vod II Mladá Boleslav – Podlázky“, 6. srpna 2014.
- Sweco Hydroprojekt a.s.: Technické zprávy k projektové dokumentaci, části: „Strojní část“, „Stavební část“, „Elektrostavební část a hromosvod“, „Elektrotechnologická část, SŘTP“, duben 2015.

- g) Evropská komise; Institute for Prospective Technological Studies (Seville), European IPPC Bureau: Integrovaná prevence a omezování znečištění - Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách, Běžné čištění odpadních vod a odpadních plynů, Systémy managementu v chemickém průmyslu, česká verze, únor 2002
- h) Osobní sdělení projektanta a provozovatele

3. Popis stacionárního zdroje a jeho provozu

3.1 Skladba zdroje znečišťování ovzduší

Provozovna se skládá z hlavní technologie, kterou je čištění komunálních odpadních vod. Na hlavní technologii navazuje zpracování čistírenských kalů na bioplynové stanici, úprava vyrobeného bioplynu a zpracování digestátu a konečně i použití bioplynu k výrobě tepla v kotelně provozovny.

V rámci ČOV jsou v sektoru čištění odpadních vod následující provozní soubory:

- Čerpací stanice a hrubé předčištění
- Čištění odpadních vod sedimentací
- Biologické čištění
- Dmychárna
- Zahušťování kalu
- Odvodňování kalu
- Vyhnívání kalu a plynové hospodářství
- Systém řízení technologických procesů
- Vzduchotechnická zařízení

Odpadní vody přitékají na čistírnu přes vstupní šachtu a lapák štěrku na hrubé předčištění tvořené strojními hrubými česlemi, jemnými strojními česlemi a lapákem písku.

Z hrubého předčištění jsou odpadní vody přečerpávány na mechanický stupeň. Primární kal z usazovacích nádrží je přepouštěn do jímky přebytečného nebo směsného kalu. Časový režim odkalování usazovacích nádrží je upraven tak, aby byla dosažena maximální koncentrace primárního kalu.

Mechanicky předčištěné odpadní vody jsou za stupněm primární sedimentace přiváděny do biologického stupně ČOV.

Separace aktivovaného kalu od vyčištěné vody se provádí v dosazovacích nádržích s horizontálním průtokem. Vyčištěná voda z dosazovacích nádrží odtéká přes měrný objekt do recipientu. Z kalových jímek dosazovacích nádrží je aktivovaný kal čerpán na strojní zahuštění na rotačním zahušťovači za přídavku polymerního flokulantu.

Zahuštěný kal se jímá v jímce směsného kalu, odkud se čerpá do vyhnívacích nádrží bioplynové stanice. Zde se využívá teplo vyrobené v kotelně (částečně ze zemního plynu a hlavně z vyrobeného bioplynu) pro vyhřívání vyhnívacích nádrží.

Vyhnívací nádrže jsou jedním z objektů souboru plynového hospodářství čistírny odpadních vod. Ve vyhnívacích nádržích dochází k anaerobnímu zpracování kalu vyprodukovaného na čistírně v průběhu čištění odpadních vod. Při procesu rozkladu organických látek dochází k vývinu bioplynu, který je následně akumulován v membránovém plynojemu.

Bioplyn je využíván pro technologický ohřev kalu na teplotu anaerobního procesu, vytápění provozních objektů čistírny a ohřev užitkové vody. Ve výjimečných případech je spalován v hořáku zbytkového plynu.

Stávající provedení vyhnívacích nádrží – železobetonová konstrukce dna a válcové části s ocelovým vrchlíkem - je v současnosti předmětem řady provozních problémů. Na ocelové konstrukci je patrné působení koroze.

3.2 Specifikace změny stavby a její zdůvodnění

Stávající provedení vyhnívacích nádrží – železobetonová konstrukce dna a válcové části s ocelovým vrchlíkem - je v současnosti předmětem řady provozních problémů. Na ocelové konstrukci je patrné působení koroze.

Vyhnívací nádrže byly doposud uzavřeny víky z oceli. Tato víka již delší dobu vykazovala poškození vlivem koroze. Situace se dostala do kritického stavu v únoru 2015, kdy byl zjištěn únik vyrobeného bioplynu do volné atmosféry. Situace byla vedením společnosti vyhodnocena jako havarijní a z toho důvodu bylo bezodkladně přikročeno k systémovému řešení vzniklé situace.

Řešení bylo zadáno společnosti Sweco Hydroprojekt a.s., která navrhla rekonstrukci zastropení obou vyhnívacích nádrží, která spočívá v demontáži kovových vík a jejich nahrazení železobetonovým stropem, který bude tepelně izolován a osazen potřebnými armaturami.

Zahájení stavby je plánováno na červenec 2015, maximální doba trvání stavby se předpokládá 2 roky.

Jako součást prováděných prací bude proveden stavebně-technický průzkum po jednotlivých etapách (při naplněné nádrži) k pasportizaci trhlín, po vypuštění a vyčištění obou nádrží a při jednotlivých krocích sanačních prací.

Z hlediska ochrany ovzduší je důležité, že budou odstaveny obě vyhnívací nádrže najednou a výroba bioplynu bude zastavena. Bude zastaven příjem fekální vody, externích kalů z jiných ČOV, kde není k dispozici anaerobní vyhnívání kalů a rovněž i kaly z ČOV II budou převáženy do jiné čistírny odpadních vod. Tímto opatřením se odstraní riziko případného havarijního úniku bioplynu do ovzduší.

Dle ČSN 75 6415 Plynové hospodářství čistíren odpadních vod je stanoven okolo vyhnívacích nádrží požárně nebezpečný prostor sahající do vzdálenosti nejméně 6,5 m od vnějšího obrysu objektu. V praxi tato skutečnost znamená, že práce na jedné vyhnívací nádrži budou prováděny v tomto prostoru. Způsob provádění veškerých stavebních a montážních prací musí tuto skutečnost zohledňovat.

Technické parametry vyhnívacích nádrží

Označení položky	Jednotky	hodnota ukazatele
tvar		válcový
průměr	[m]	10
výška	[m]	16,8
vnitřní objem	[m ³]	2 x 1 300
Rok uvedení do provozu		1995
Roční vyrobené množství bioplynu	[tis. m ³]	250

3.4 Předpokládaný průběh rekonstrukce

Obě VN budou v okamžiku zahájení stavby již mimo provoz – tzn., že budou odplyněné. Zatímco první bude již zcela vypuštěná a připravená k zahájení stavebních prací, u druhé nádrže bude teprve probíhat vypouštění a následné odvodnění kalu. Každopádně již nebude probíhat vývoj bioplynu ani v jedné z VN. Ke konci stavby však již lze předpokládat, že první z VN bude napouštěna kalem, zatímco na první budou ještě probíhat práce spojené s její rekonstrukcí.

Po dobu rekonstrukce bude zahuštěný kal ukládán do uskladňovací nádrže a následně odvážen k likvidaci (stabilizaci a následnému odvodnění) na čistírně vybavené technologií pro anaerobní zpracování kalů (předpokládá se využití ČOV I – Mladá Boleslav – Neuberka).

Provoz kotelny na bioplyn nebude po dobu rekonstrukce reálný. Nejnutnější potřeba (pro vytápění objektů ČOV) bude kryta dodávkou zemního plynu.

3.5 Provozní hodiny, spotřeby paliv a emise zdroje

Čištění odpadních vod je technologie, která musí běžet kontinuálně a trvale ve stabilním provozním režimu. Provozní hodiny pokrývají celý roční fond pracovní doby, tj. 8760 hodin, resp. 8784 hodin v přestupném roce. Tyto provozní hodiny budou platit i pro vyhnívací nádrže po rekonstrukci.

Spotřeby paliv a emise zdroje jsou při vlastní rekonstrukci vyhnívacích nádrží bezpředmětné. Stav po rekonstrukci je popsán v následujících kapitolách 4.1.1 a 4.1.2.

3.6 Referenční zařízení

Pojem „nejlepší dostupná technika“ (Best Available Technique – BAT) je definován v Článku 2(11) Směrnice Rady 96/61/EC jako „nejefektivnější a nejpokročilejší stadium vývoje činností a jejich provozních metod, dokládající vhodnost určitých technologií jako základu pro emisní limity, které mají vyloučit nebo, pokud to není možné, celkově snížit emise a účinky na životní prostředí jako celek“.

Samostatný referenční dokument (BREF) pro Čistírny komunální odpadních vod nebyl zpracován. K dispozici je pouze obecný Referenční dokument o nejlepších dostupných technikách „Běžné čištění odpadních vod a odpadních plynů“ (viz kapitola 2.3, bod g).

V tomto dokumentu je obecně anaerobní čištění považováno za BAT techniku. Není ovšem k dispozici řešení vlastních vyhnívacích nádrží. Je ovšem k dispozici celá řada referenčních technologií a to i v ČR, které jsou vybaveny vyhnívacími nádržemi s železobetonovým skeletem a to jak s kovovými víky, tak i s víky ze železobetonu. Je však třeba konstatovat, že podle zkušeností projektanta se v posledním období stále častěji v praxi uplatňuje zastropení vyhnívací nádrže konstrukcí z monolitického železobetonu. Po zvládnutí technologie jejich odlití „in situ“, která umožňuje dokonalé utěsnění plynového prostoru, představují železobetonová víka provozně bezpečnější variantu, i když investičně poněkud nákladnější.

4. Emisní charakteristika zdroje

Anaerobní zpracování čistírenských kalů představuje variantu z hlediska ochrany ovzduší jako nejlepší dostupná technika. Zabraňuje především unikům pachových látek do okolí čistírny odpadních vod, minimalizuje emise významného skleníkového plynu – metanu a produkuje tuhý zbytek (digestát), který je možno s výhodou použít přímo jako hnojivo.

Vedlejší produkt anaerobního kvašení je bioplyn s vysokým obsahem metanu, který se používá v technologii pro ohřev vyhnívacích nádrží a přebytky jako palivo pro otop provozních a administrativních budov.

4.1 Množství znečišťujících látek emitovaných ze stacionárního zdroje

4.1.1 Stav před rekonstrukcí

Za normálních provozních podmínek, kdy jsou vyhnívací nádrže těsné nelze vyčíslit emise znečišťujících látek do ovzduší, které by vznikaly jen provozem vyhnívacích nádrží.

Jiná situace nastane, a na tomto zdroji skutečně nastala, je případ, kdy dojde k havarijnímu úniku vyrobeného plynu do volné atmosféry.

V únoru 2015 došlo vlivem korozních účinků na vyhnívací nádrži č. 1 k úniku bioplynu, který provozovatel vyčíslil ve své zprávě o havárii následujícím způsobem:

Výpočet havarijního úniku metanu

Stanovení průměrné hodinové produkce bioplynu		
celková roční produkce bioplynu v roce 2014	241 706	m ³ /rok
průměrná produkce bioplynu za hodinu	27,6	m ³ /h
doba trvání havárie	266	hodin
celkem uniklý bioplyn za dobu trvání havárie	7 339,5	m ³
průměrný obsah metanu v bioplynu	72	% obj.
Výpočet emise metanu po dobu trvání havárie		
celkem uniklý metan v průběhu havárie	5 284,4	m ³
měrná hmotnost metanu	0,7	kg/m ³
celková hmotnost uniklého metanu	3,7	t

Protože technický stav vík neskýtá naději, že by se podobný incident nemohl opakovat je nutno připustit, že je reálné nebezpečí dalších úniků metanu do volné atmosféry.

Vzhledem k tomu, že při rekonstrukci zastřešení vyhnívacích nádrží dojde o i k dokonalejší tepelné izolaci (celé vyhnívací nádrže), dojde i k úspoře spotřeby tepelné energie. Z toho důvodu je zde vyčíslena rovněž spotřeba tepelné energie na ohřev vyhnívacích nádrží a odpovídající emise základních plyných škodlivin.

Spotřeba paliv na kotelně ČOV II

[tis. m ³ /rok]	2011	2012	2013	2014
zemní plyn - kotle	139,559	111,690	134,028	85,607
bioplyn - kotle	236,582	312,842	216,418	241,104
bioplyn - fléva	11,617	2,935	1,607	0,602

Zdroj: Provozní evidence ČOV II - Podlázky

Emise znečišťujících látek z provozu kotelny

Emise [kg/rok]	2011	2012	2013	2014
TZL	23,3	17,2	10,7	9,3
SO ₂	212,6	242,1	156,8	135,9
NO _x	379,5	357,0	300,6	219,8
CO	64,4	74,2	80,2	63,6

Zdroj: Provozní evidence ČOV II - Podlázky

4.1.2 Stav po rekonstrukci

Největší efekt plynoucí z rekonstrukce stropu vyhnívacích nádrží pro kvalitu ovzduší plyne ze zamezení emisí metanu z možných úniků bioplynu. Přesné vyčíslení tohoto efektu není reálné, lze však konstatovat, že bude odstraněno riziko úniků metanu do ovzduší. Toto množství odhaduji na základě zkušeností s havarijním stavem v únoru 2015 na řádově jednotky až desítky tun metanu.

Druhotný efekt, který plyne ze zateplení vyhnívacích nádrží a z úspory paliva na jejich vyhřívání se projeví především ve snížení spotřeby zemního plynu. To znamená, že dojde k omezení především emisí NO_x a CO, oxid siřičitý vzniká na kotelně v ČOV II především spalováním bioplynu a toto množství zůstane zachováno. Přesné množství „nevypuštěných“ emisí je dosti obtížné vyčíslit a ani to s ohledem na celkové množství není nezbytné, protože se jedná o skutečně malá množství. Je možné odhadnout, že se bude jednat o snížení na úrovni cca 3 až 5 % u NO_x a CO, což představuje maximálně jednotky kg za rok.

Je však třeba zdůraznit, že oba efekty budou mít dlouhodobý význam a kumulativní zisk z těchto opatření nelze v žádném případě podceňovat.

4.2 Emisní limity a technické podmínky provozu

Emisní limity jsou pro spalovací zdroje umístěné v provozovně stanoveny vyhláškou 415/2012 Sb., příloha č. 2, část II, tabulky 2.1 a 2.2. a pro čistírny odpadních vod jsou stanoveny technické podmínky provozu v článku 1.5. uvedené vyhlášky.

Plnění emisních limitů ani technických podmínek provozu nebude rekonstrukcí vyhnívacích nádrží nikterak ovlivněno.

4.3 Zjišťování úrovně znečišťování

Úroveň znečišťování ovzduší se bude zjišťovat i po rekonstrukci vyhnívacích nádrží stejným způsobem jako doposud. Na zjišťování úrovně znečišťování ovzduší nemá rekonstrukce vyhnívacích nádrží žádný vliv.

5. Zhodnocení úrovně znečištění ovzduší

Pro zhodnocení úrovně znečištění ovzduší je využívána kombinace objektivně zjišťovaných koncentrací znečišťujících látek v přízemní vrstvě atmosféry pomocí sítě měřicích stanic a modelového vyhodnocení příspěvku zdrojů znečišťování ovzduší. Imisní limity a povolený počet jejich překročení za kalendářní rok jsou uvedeny v příloze č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb.

Informace o oblastech s překročením limitních úrovní znečištění zpracovává Český hydrometeorologický ústav (ČHMÚ) a jsou pravidelně zveřejňovány ve Věstníku MŽP. Ze seznamu znečišťujících látek s imisními limity podle přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb. lze za rozhodující polutant ve vztahu k posuzovanému zdroji a rozsahu jeho provozu považovat **oxid dusičitý**. Produkce ostatních znečišťujících látek, pro něž jsou stanoveny imisní limity (částice PM₁₀ a PM_{2,5}, SO₂, CO, těžké kovy a další), jsou z pohledu možného příspěvku k imisním koncentracím okolí zdroje zcela zanedbatelné.

Je však třeba zdůraznit, že v tomto případě rekonstrukce vyhnívacích nádrží nemůže mít na kvalitu ovzduší v okolí zdroje žádný vliv a proto považují širší vyhodnocení vlivu zdroje na kvalitu ovzduší v přízemní vrstvě atmosféry za irelevantní.

Jediný myslitelný efekt vyplývá v zabránění možných emisí metanu z případných havarijních úniků, pokud by rekonstrukce vyhnívacích nádrží provedena nebyla. Tento efekt se však

může kladně projevit pouze v dlouhodobém časovém horizontu a spíše v oblasti emisí skleníkových plynů než v přízemní vrstvě atmosféry.

5.1 Vliv zdroje na úroveň znečištění ovzduší v lokalitě

Viz předchozí text.

5.3 Porovnání s ostatními stacionárními zdroji, které mají vliv na předmětnou lokalitu

S ohledem na charakter posuzovaného zdroje a výše popsané efekty plynoucí z rekonstrukce vyhnívacích nádrží nepovažuji tuto kapitolu za relevantní k posuzovanému záměru změny stavby.

5.4 Posouzení splnění požadavků vyplývajících z programů ke zlepšení kvality ovzduší

K posuzované změně zdroje znečišťování ovzduší se nevztahují žádné požadavky vyplývající z programu ke zlepšení kvality ovzduší pro Středočeský kraj, který byl zpracován podle požadavků zákona č. 86/2002 Sb. o ochraně ovzduší.

6. Závěr a doporučení podmínek provozu

Zpracovatel posudku **doporučuje** orgánům ochrany ovzduší Středočeského kraje **vydat souhlasné stanovisko** k žádosti o změnu stavby stacionárního zdroje společnosti Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav na ČOV II v Podlázkách – Mladá Boleslav dle § 11 odst. 2 písm. c) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší a to s následujícím komentářem:

Zpracovatel tohoto odborného posudku považuje navrženou rekonstrukci za účelnou a vysoce potřebnou, a to především z důvodu předcházení havarijním stavům, při kterých by mohlo docházet k úniku metanu do volné atmosféry a to v nezanedbatelných množstvích – řádově až tuny metanu.

Po dobu rekonstrukce vyhnívacích nádrží nebude zpracování čistírenských kalů prováděno na ČOV II, ale bude zajištěno náhradním způsobem v jiné lokalitě.

Po dobu rekonstrukce budou využity veškeré technické prostředky pro zamezení úniků pachových látek mimo areál ČOV II Podlázky.

Pokud by došlo k mimořádnému úniku znečišťujících látek do ovzduší v souvislosti s rekonstrukcí vyhnívacích nádrží, bude o této situaci provozovatel bezodkladně informovat orgány činné v ochraně ovzduší jmenovitě Českou inspekci životního prostředí – Oblastní inspektorát Praha, Krajský úřad Středočeského kraje, Odbor ochrany životního prostředí a zemědělství a Městský úřad v Mladé Boleslavi odbor ochrany životního prostředí.

Před uvedením do provozu po zakončení rekonstrukce nepovažují za nutné ani účelné podávat z pozice provozovatele zdroje žádost o změnu povolení provozu podle § 11, odst. 2, písm. d), protože emisní limity ani podmínky provozu zdrojů v dané provozovně nebudou rekonstrukcí vyhnívacích nádrží dotčeny.

Pouze doporučuji, aby byla tato změna (nový typ zastřešení nádrží) popsána v provozní evidenci zdroje znečišťování ovzduší vedené dle přílohy 10 k vyhlášce 415/2012 Sb.

Příloha

MINISTERSTVO ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ

Vršovická 65, 100 10 Praha 10
Tel: 267122240, Tel/Fax: 267126240

Č. j. :
2787/820/08/IB

Praha dne
15.10.2008

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí (dále jen „ministerstvo“), orgán státní správy příslušný podle § 43 písm. u) zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů (zákon o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“) k vydávání rozhodnutí o autorizaci podle § 15 odst. 1 písm. d) tohoto zákona, po posouzení žádosti společnosti KONEKO marketing, spol. s r.o., Sojovická 2, 197 00 Praha 9 – Kbely, zastoupené odpovědným zástupcem pro výkon autorizované činnosti panem Ing. Vladimírem Neužil, CSc. a způsobilosti žadatele předmětnou činnost provádět, rozhodlo takto:

Žadateli

KONEKO marketing, spol. s r.o.
Sojovická 2, 197 00 Praha 9 - Kbely
IČ: 447 92 964

Odpovědný zástupce pro výkon autorizované činnosti:

Ing. Vladimír Neužil, CSc.

se vydává

autorizace ke zpracování odborných posudků
podle § 15 odst.1 písm. d) zákona o ochraně ovzduší

v rozsahu vymezeném:

- nařízením vlády č. 146/2007 Sb., o emisních limitech a dalších podmínkách provozování spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší,
- nařízením vlády č. 615/2006 Sb., o stanovení emisních limitů a dalších podmínek provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší,
- vyhláškou č. 355/2002 Sb., kterou se stanoví emisní limity a další podmínky provozování ostatních stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší emitujících těkavé organické látky z procesů aplikujících organická rozpouštědla a ze skladování a distribuce benzínu, ve znění pozdějších předpisů.

Toto rozhodnutí se vydává na dobu do 30.9.2013

Pro činnost zpracování odborného posudku se autorizace ke zpracování odborného posudku vydaná podle zákona č. 86/2002 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, považuje za autorizaci podle § 32 odst. 1 písm. d) tohoto zákona (§ 42 odst. 4) zákona č. 201/2012 Sb.) – viz též sdělení MŽP v příloze 2.

Odůvodnění

Doručením žádosti společnosti KONEKO marketing, spol. s r.o., Sojovická 2, 197 00 Praha 9 – Kbely, IČ 44792964, o vydání rozhodnutí o autorizaci ke zpracování odborných posudků dne 15.9.2008 bylo v souladu s § 44 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, zahájeno správní řízení v uvedené věci.

Společnost KONEKO marketing, spol. s r.o. zastoupená odpovědným zástupcem pro výkon autorizované činnosti panem Ing. Vladimírem Neužillem, CSc. vyhověla požadavkům § 15 odst. 6, 10 a prokázala, že je schopna zpracovávat odborné posudky podle § 17 odst. 6 zákona o ochraně ovzduší v rozsahu uvedeném ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení o rozkladu

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad do 15 dnů ode dne jeho doručení k Rozkladové komisi ministra životního prostředí, podáním u Ministerstva životního prostředí, Vršovická 65, 100 10, Praha 10.

Ing. Jan Kužel
ředitel odboru ochrany ovzduší

Kopie: ČIŽP ředitelství

Ministerstvo životního prostředí
České republiky

**Stanovisko odboru ochrany ovzduší k platnosti autorizace k vybraným činnostem, které byly
vydány podle zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů
(o ochraně ovzduší), ve znění pozdějších předpisů, po nabytí účinnosti zákona č. 201/2012 Sb.**

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, který nabyl účinnosti dne 1.9.2012, v ustanovení § 42 uvádí, že autorizace (zde uvedené) vydané podle předchozího zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění účinném do nabytí účinnosti nového zákona o ochraně ovzduší, jsou považovány za autorizace vydané podle tohoto nového zákona, který předpokládá vydání autorizace na dobu neurčitou.

Z tohoto důvodu není potřeba po 1.9.2012 žádat o další prodloužení autorizací vydaných před tímto datem, které jsou nadále platné bez časového omezení – resp. do doby, než by došlo k jejich zrušení, například z důvodu závažného nebo opakovaného porušení povinnosti při výkonu autorizované činnosti.

Činnost měření účinnosti spalovacího zdroje a množství vypouštěných látek a kontrolu spalinových cest již podle zákona č. 201/2012 Sb. není činností, jejíž výkon může provádět pouze osoba podle tohoto zákona autorizovaná. K provádění této činnosti podle jiných právních předpisů (požárně-bezpečnostních či jiných) není nutné mít autorizaci podle nového zákona o ochraně ovzduší.

Zákon č. 201/2012 Sb. rovněž již neukládá provozovatelům vybraných spalovacích stacionárních zdrojů povinnost měření účinnosti spalovacího zdroje a množství vypouštěných látek a kontrolu spalinových cest (tím nejsou dotčeny povinnosti stejné nebo podobné vyplývající z jiných právních předpisů). Pokud má osoba autorizovaná podle § 15 odst. 1 písm. b) zákona č. 86/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, vydané rozhodnutí o autorizaci k výše uvedené činnosti, s dobou platnosti i po 1.9.2012, kdy nabyl účinnosti nový zákon o ochraně ovzduší, je tato autorizace nadále bezpředmětná, jelikož nový zákon tuto činnost již neautorizuje a ruší povinnost s ní spojenou. Taková autorizace nemůže být použita k provádění jakékoli povinnosti vyplývající ze zákona č. 201/2012 Sb.

Ing. Jan Kužel
ředitel odboru ochrany ovzduší
v.r.